

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
1e editie, 7e jaargang, September - November 2010

Dood

INHOUD

Het zevende bestuur stelt zich voor
Pagina 3

Zomerkamp 2010
Pagina 8

Thema: Dood

Memento Mori
Pagina 6

Top 5 celebrity deaths
Pagina 10

Rubrieken

De alternatieve route
Pagina 11

Commissies
Pagina 12

Leden Doorgelicht
Pagina 14

Quotes
Pagina 15

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie
Yurre Wieken [YW]

Redactie
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Susanne Geuze [SG]
Michiel van Lierop [ML]
Noëma Neijboer [NN]
Daniël Poelstra [DP]
Rik Sprengels [RS]
Jan-Hendrik Venhuizen (JHV)

Eindredactie
Pieter-Paul Spiertz [PPS]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant
Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Proloog

Een nieuw jaar betekent nieuwe kansen. Nieuwe kansen om je op het verenigingsleven te storten, om dat ene vak eindelijk eens te halen, om die ene leuke persoon eens wat beter te leren kennen, om eens aan die scriptie te beginnen, kortom om met een schone lei opnieuw te beginnen. Een nieuw jaar betekent voor Karpe Noktem ook een nieuw bestuur. Na 365 dagen trouwe dienst draagt het zesde bestuur het stokje over aan bestuur numero zeven, waarna de eindeloze bestuurscyclus zich voortzet. Het is een komen en gaan van nieuwe en bekende gezichten die onze vereniging vorm en karakter geven. Waarschijnlijk

zullen er ook weer nieuwe commissies worden opgericht die oudere, verwaarloosde commissies moeten vervangen. Bestaande commissies veranderen van hoofd. Nieuwe relaties beginnen, oude relaties eindigen (en alles wat er tussenin zit, het leven is zo gecompliceerd tegenwoordig).

“Dood” is misschien een vreemd thema om deze eerste Akta van het nieuwe jaar mee in te luiden. We staan namelijk juist aan het begin van het verenigingsjaar met daarin de “geboorte” van een nieuw bestuur en (hopelijk, maar we zijn altijd optimistisch) talloze nieuwe leden. Maar voor veel mensen betekent de dood

helemaal niet het einde, maar juist een nieuw begin. Een wedergeboorte zelfs. Is het leven op aarde slechts een tussenstation in een veel grootser, langer geheel? Hoe je er ook over denkt, één ding staat vast – de dood is onderdeel van de voortdurende cyclus van het leven. Volgens sommigen het einde ervan, volgens anderen een nieuw begin. Maar wie zegt dat het onderscheid tussen “begin” en “eind” belangrijk is? Gaat het niet juist om de reis zelf?

In deze editie: verscheidene artikelen over de dood. Zo vertellen enkele leden hoe zij verwachten te sterven, met alle wonderlijke antwoorden

van dien. Dit is rijkelijk aangevuld met verslagen van verscheidene activiteiten, ons fantastische zomerweekend (naar goed gebruik in het begin van de herfst gepland). Zoals gebruikelijk worden er ook weer twee leden onder de loep genomen, één in Leden Doorgelicht waar verscheidene serieuze en minder serieuze vragen beantwoord worden, en de Alternatieve Route, waarin een lid vertelt over zijn of haar favoriete stukje Nijmegen. Ook stelt het zevende bestuur zich voor en kijkt het zesde bestuur terug op het afgelopen jaar.

[YW]

Nachtpost

Beste Akta Nokturna,

Ik houd niet van kritiek die niet opbouwend is. Daarom zal ik het eerst hebben over wat ik positief vond in uw recente editie. Mythologie is mijn passie, ik ken mijn mythische figuren dan ook van A tot Zeus. Deze waren naar mijn mening ook zeer goed vertegenwoordigd in uw mythe-editie, met smeuïge verhalen over allerlei mythische figuren, mythen en fabels over onze eerwaarde vereniging en andere

kleurrijke verzinsels van de mensheid.

Ik moet echter ook enige kanttekeningen plaatsen, vandaar ook dat u deze Nachtpost van mij mag ontvangen.

Naar het schijnt heb ik in het recente verleden de suggestie gewekt er meerdere sekspartners op na te houden. Geheel conform de traditie binnen onze hechte vereniging werd deze citaat in geoefende paparazzostijl doorgesluisd naar de Akta Nokturna. Toen ik echter doorbladerde

naar de laatste pagina van de recente editie bleek dit citaat toebedeld te zijn aan een ander lid van onze vereniging. Ik vind dit een grof schandaal! Dat citaat behoorde toe aan mij! Ik heb toch zeker niet al die moeite gedaan mijn reputatie als – in bepaalde opzichten – meest populaire lid te verwerven om vervolgens mijn citaat kwijt te raken aan een willekeurig persoon dat in geen enkel opzicht bij mij in de buurt komt?! U mag weleens wat zorgvuldiger omgaan met dit

soort citaten, ik voel mij diep gekwetst! Bij deze eis ik een rectificatie, anders zie ik mij genoodzaakt over te stappen naar Carolus Magnus, een vereniging die mijn amoreuze talenten wél weet te waarderen!

Met vriendelijke groeten,

een beleidigd lid

[YW]

Het zevende bestuur stelt zich voor

Chaim van Rens Voorzitter

Lieve leden,

A lweer het zevende jaar van Karpe Noktem is aangebroken en ik heb de eer dit jaar tot voorzitter verkozen te mogen zijn. Wie ben ik dan? Mijn naam is Chaim Lambertus van Rens en ik ben alweer een kwart eeuw oud. Ik volg de HBO-opleiding tot leraar geschiedenis en om mijn energie eruit te gooien boks ik en doe ik aan judo. Ook het lezen van boeken weet mij bezig te houden, net zoals het schilderen van miniaturen. In mijn hart ben ik een Bourgondiër, grote uitgaven zijn als student lastiger maar goed eten en drinken staan bij mij hoog in het vaandel.

D eze Bourgondische instelling wil ik graag terug laten komen in Karpe Noktem. Dit door het organiseren van kookactiviteiten en meer snacks op de borrels. Daarnaast wil ik me ook hard maken voor meer culturele en geschiedkundige activiteiten binnen Karpe Noktem. Dit wil ik doen door actief te blijven binnen de BarocCo waar ik vorig jaar het hoofd van was. Ook hoop ik het hartje van de sportievelingen onder ons te kunnen bekoren door actief binnen de SportCo aan de slag te gaan.

T en slotte hoop ik als pater familias er voor ieder lid te kunnen zijn als zij vragen of ideeën hebben. Want zonder haar lieve leden kan er geen Karpe Noktem bestaan.

Bente Rotberg Vicevoorzitter

Hallo lieve Aktalezers,

N u iets meer dan een jaar geleden schreef ik me bij Karpe Noktem in als Bente Rotberg. Vervolgens durfde ik pas een maand later mijn neus weer te laten zien op een geslaagd zomerweekend. Dankzij lieve leden en veel gezellige

v.l.n.r.: Chaim, Robin, Jille, Bente en Remco

avonden kon ik steeds vaker niet meer weerstaan op te komen dagen bij de leuke activiteiten en begon het te kriebelen om hier ook aan mee te organiseren.

D it jaar begint voor mij anders: namelijk als jullie vicevoorzitter. Ik wil bij jullie bereiken wat er vorig jaar ook voor mij is gedaan omdat ik het belangrijk vind dat iedereen zich thuis kan voelen binnen Karpe Noktem. Afgelopen jaar heb ik me daarom ook ingezet als hoofd van de IntegraCie. Ik zal jullie voorzitter gaan vervangen wanneer hij afwezig is en contacten onderhouden met andere verenigingen om onze vereniging nog meer op de kaart te zetten in het verenigingsleven van Nijmegen. Ik ben ook zusjespersoon en zal mijn uiterste best doen om jullie de uithoeken van Nederland te laten zien bij zoveel mogelijk gave zusjesverenigingen.

A ls de socioloog die ik ben, net als de allereerste leden die Karpe Noktem ooit kende, houd ik mij bezig met vraagstukken over gelijkheid, cohesie en rationalisering en probeer deze ook (de laatste

misschien soms tevergeefs...) op onze vereniging toe te passen. Op de momenten wanneer ik mij niet verdiep in de sociologie of de vereniging, doe ik dat meestal in muziek. Ik vind het heel leuk om op zoek te gaan naar inspirerende artiesten en probeer soms zelf ook nog eens wat uit.

Ik hoop mijn persoonlijke interesses en ambities dit jaar tot uiting te kunnen brengen in het bestuur van de allerleukste vereniging en zo samen een onvergetelijk jaar te moeten kunnen gaan.

Remco van Cruchten Penningmeester

Hoi allemaal,

I k ben Remco van Cruchten en ik ben 20 jaar. Al ongeveer 10% van mijn leven ben ik met veel plezier lid van Karpe Noktem. Inmiddels ben ik derdejaars student Moleculaire levenswetenschappen, een schitterende toepassing van scheikunde op biologie en andersom. Hoewel dat goed is bevallen, kijk ik er erg naar uit om me dit jaar met iets anders bezig te houden: penningmeester van Karpe Noktem

zijn. Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat ik, op het penningmeesterschap van het Pluk de Nacht-introweekend na, niet erg veel ervaring heb gehad met het penningmeesters. Gelukkig heb ik de afgelopen maanden veel geleerd, uit eigen ervaring maar vooral van de penningmeester en KasCo van vorig jaar.

I k zie het als mijn taak om het komend jaar voor te zorgen dat Karpe Noktem zonder geldzorgen de diversiteit van het aanbod van studentengezelligheidsverenigingen kan bevorderen, studenten van verschillende studierichtingen bij elkaar kan brengen, de culturele diversiteit kan vergroten en natuurlijk wereldvrede kan bewerkstelligen. Dit gebeurt natuurlijk niet zomaar. Daarom ga ik dit jaar een uitgebreidere boekhouding bijhouden dan eerdere jaren, wat de controleerbaarheid en inzichtelijkheid sterk verbetert. Daarnaast wil ik proberen commissies meer te betrekken bij hun financiën. Dit komt er in de praktijk op neer dat ik graag van commissies zie dat ze bij wat grotere activiteiten eerst zelf een simpele begroting maken en deze vervolgens samen met mij afhandelen.

Akta Nokturna, September - November 2010

Dit zorgt er voor dat we beter inzicht hebben in de financiën en men ook minder snel voor onverwachte problemen komt te staan. Wees niet bang als je het idee hebt nu voor een hele papierhandel te komen staan: dat valt reuze mee en samen komen we er wel uit.

Robin Nazarski Pandcommissaris

Onlangs mijn vermoeden dat de meeste mensen mij wel kennen, zal ik me hier even voorstellen: ik ben Robin Nazarski (kom naar me toe als je mijn volledige naam wilt horen), ik studeer geschiedenis en ben op Chaim na het oudste bestuurslid. Ik ben dit jaar jullie nieuwe pandcommissaris, wat betekent dat jullie met alle Villagerelateerde zaken bij mij terecht kunnen.

Mijn studie staat op een erg laag pitje. Ik moet namelijk nog één vak halen voor ik verder kan met mijn volgende studiejaar, dus dat is

dan ook het enige vak dat ik in het eerste halve jaar volg. De rest van mijn tijd vul ik op mijn bestuursfunctie. Dat zie ik niet als een verlies van kostbare studietijd, maar als een belangrijke aanvulling op mijn studie. Bij mijn taak komt veel netwerken en babbelen kijken, vaardigheden die niet genoeg aandacht krijgen bij mijn studie. Ik denk als persoon te kunnen groeien door de ervaringen die ik dit jaar zal opdoen.

Na het woelige jaar onder bestuur 6, waarin we flink gegroeid zijn en we vele vernieuwingen hebben gezien, willen we ons dit jaar meer focussen de uitwerking hiervan. Eén middel hiertoe zijn de Keldervragen. Zo hopen wij de communicatie tussen de leden en het bestuur op een informele manier te bevorderen. Daarnaast staat cohesie tussen oude en nieuwe leden hoog in ons vaandel om de diversiteit te blijven stimuleren. Met deze doelen voor ogen geloof ik dat we een mooi jaar

tegemoet gaan. Daarmee wil ik natuurlijk benadrukken dat de leden hierin het grootste aandeel hebben en ik er op vertrouw dat we met z'n allen voor de benodigde dosis gezelligheid zullen zorgen!

Jille Timmermans Secretaris

Als zevende secretaris van onze mooie vereniging hoop ik ook veel nieuwe leden in te kunnen schrijven. Hiernaast zijn mijn hobby's e-mail sturen, e-mail ontvangen, urenlang vergaderen, het uitwerken van langdradige notulen, leden weer uitschrijven en paprikachips eten.

Omdat het voor leden leuk is om te weten wat ik als bestuurslid doe zal ik het even uitleggen: Ik typ teksten voor e-mailtjes naar leden, typ overmatig formele brieven naar andere besturen, typ inschrijfformulieren over, typ notulen uit en stop papieren in mappen.

Naast mijn bestuursfunctie probeer ik nog enkele verdwaalde uren in mijn week te werken. Mijn werk bestaat uit achter een computer zitten en applicaties schrijven.

Onlangs dat mijn lievelingskleur lichtroze is draag ik dat helaas nooit. Mijn favoriete kledingstijl is namelijk 'strak in pak' en dat is ook waarin ik me op borrels het prettigste voel.

Nog enkele belangrijke dingen in mijn leven zijn cynisme en speciaalbier; helaas had ik daar tijdens het schrijven van dit stukje maar één van.

De geschiedenis van Karpe Noktem

Onze vereniging is een relatieve nieuwkomer in het Nijmeegse studentenleven. In de introductie van 2003 ontstond het idee om een alternatieve studentenvereniging op te richten. Deze zou een uitkomst bieden voor hen die zich niet konden vinden in de traditionele verenigingen.

In 2004 werd de vereniging opgericht, waarin Giedo Jansen een onmisbare rol heeft gespeeld. Hij bleef de eerste twee jaar voorzitter en is nog altijd erelid. In april en juni dat jaar organiseerde Karpe Noktem niet één maar twee oprichtingsfeesten, respectievelijk in Café De Onderbroek – nog steeds een populaire stek onder KN-leden - en het middels opgeheven Café Gonzo (nu bekend als NDRGRND). De toon was daarmee gezet.

Na de intro van 2004 telde Karpe Noktem vijftien leden. Dat jaar begon de vereniging ook vorm aan te nemen – zo begon men met een tweewekelijks borrel op de maandagavond. Deze vond plaats in een schaars geventileerde bovenzaal in café Dollars. In oktober werd het eerste verenigingsweekend georganiseerd te Hoenderloo. Het eerste jaar zag ook de introductie van het themafeest ("Kappen en Kielhalen") en de bandjesavond, anno 2010 nog steeds regelmatig terugkerende evenementen.

In februari 2005 organiseerde Karpe Noktem haar eerste Extreme Playbackshow, waarin leden bekende – en vaak erg foute – muzieknummers naspeelden, doorgaans uitgedost in hilarische kleidij. Ook dit werd een blijver, evenals het gemaskerde

eindfeest en het Zusjesfeest. Dit laatste werd gevierd met zusterverenigingen uit Groningen, Delft en Deventer. Al deze fantastische feesten werden nog steeds gehouden door onze vereniging.

Tijdens de intro van 2005 organiseerde Karpe Noktem het eerste Pluk de Nacht weekend, waar aankomende eerstejaars studenten kunnen zien wat wij als vereniging te bieden hebben. Al heeft Pluk de Nacht officieel natuurlijk niets met Karpe Noktem te maken...

De jaren daarna groeide onze vereniging gestaag in ledenaantal. In 2008 verhuisde Karpe Noktem naar haar huidige lokatie, de Villa Van Schaeck (het oude Diogenes) vlak bij Station Nijmegen. In haar zesde jaar kreeg de vereniging met een sterke

ledengroei te maken – zij verdubbelde bijna, van 80 naar 150 leden.

Karpe Noktem wordt gevormd door haar leden. Door de sterke ledengroei in het zesde jaar is de diversiteit binnen de vereniging sterk toegenomen. Steeds meer verschillende studies zijn vertegenwoordigd in Karpe Noktem, van informatica tot Engels en van politicologie tot biologische levenswetenschappen.

Duidelijk is in ieder geval dat Karpe Noktem een blijvende en steeds belangrijkere factor is in het Nijmeegse studentenleven. Nu in ons zevende jaar zijn wij groter dan ooit en de enthousiaste leden blijven toestromen.

[YW]

Bestuur 6 – Leven als een f’cking rockster

Afgelopen zaterdag zat ik op mijn fiets, een beetje droemerig reflecterend op het afgelopen jaar, en toen realiseerde ik me eigenlijk wat voor een jaar ik had gehad samen met de rest van het zesde bestuur.

Er was voldoende te doen voor ons als bestuur. We hebben het ontzettend druk gehad, maar een hoop bereikt. Het nieuwe HR is aangenomen, de vereniging is juridisch onder de loep genomen, we hebben een nieuwe verenigingsavond en we hebben koeien die zo langzaamaan toch wat oud begonnen te worden, zoals een eventueel lidmaatschap van het BOS en het op orde krijgen van het archief, nu eindelijk de sloot in kunnen duwen. Voorlopig hoeven ze er ook niet meer uit te komen, hoop ik.

Het besturen zelf was een aparte ervaring. Voor een periode van een jaar, eigenlijk langer, als je bedenkt dat je ook verkozen moet worden vooraf en een jaarverslag moet schrijven achteraf, leef je intensief samen met vier andere mensen, die ieder zo hun eigenaardigheden hebben. Ik heb ermee leren leven, al was het soms niet makkelijk.

Zo nu en dan word je ook geconfronteerd met je eigen eigenaardigheden, en dat is nog minder makkelijk. Maar wat ik als allerzwaarste heb ervaren is het gegeven dat Karpe Noktem je hele leven beïnvloedt. Omdat ik zo dicht op de vereniging stond, werd alles wat met Karpe Noktem gebeurde een soort persoonlijke kwestie. Karpe Noktem was ook het onderwerp van driekwart van de gesprekken die ik voerde. De helft van alle activiteiten die ik ondernam had te maken met Karpe. Borrels uiteraard, feesten, maar ook gesprekken met het SNUF, het checken van mijn mail, naar vrienden gaan, enzovoorts. De vereniging wordt dan je leven. Dit vond ik ergens enigszins verontrustend, maar ergens was het ook ontzettend leerzaam en tof. Ik stond ergens voor en was bereid daarvoor te knokken. De relatie met Karpe Noktem was symbiotisch: ik

gaf de vereniging invulling, en de vereniging daardoor mij.

Maar nu even serieus. Al met al moet ik concluderen dat ik ontzettend ben gegroeid tijdens mijn bestuursjaar. Het was niet alleen zweegen en niet alleen zweten. Ik kan niet anders zeggen dan dat we hebben geleefd als rocksterren. Het was hard werk, maar daar kregen we een hoop voor terug.

We hebben meer ons meer bier, wijn en sterke drank dan ooit tevoren meester gemaakt en elke week was er wel een borrel of feest, dat al dan niet afgekocht was. In niet-matchende pakken en met lange haren hebben we door het Nijmeegs studentenverenigingsleven gezworven en de draak gestoken met de traditionele verenigingen. We gingen in discussie met hoge leden die een jaarsalaris hebben waar wij de komende tien jaar niet over na hoeven te denken. En vier dagen lang hebben we Parijs onveilig mogen maken tijdens een bestuursroadtrip die ik elk komend bestuur kan aanbevelen.

En wat mijn persoonlijke leven gedurende het jaar betreft wordt het alleen maar erger. Ik heb meer van de

wereld gezien dan ik had kunnen hopen, met drie weken Zambia waar ik aan de voet van enorme en prachtige watervallen heb gestaan en een safari heb gedaan waar ik heb mogen genieten van prachtige beesten en goed gezelschap. In een treinreis door Zuid-Europa ben ik van watervallen gegleden, door nauwe donkere krochten gekropen, van kliffen afgesprongen en heb ik verdachte drankjes aangenomen van Duitse drugsdealers. Tijdens mijn roadtrip naar Tsjechië besloot ik dat ik met mijn half jaar rijbewijs wel even een nacht door kon trekken en door Duitsland kon cruisen, dat ik een meer ging overzwemmen waardoor ik bijna doodvoroer, en vervolgens besloot ik dat het een tof plan was om op 2,7 km hoogte uit een vliegtuig te springen. In Stockholm heb ik een week lang op een boot geleefd en door de sneeuw geplaatst met mijn mede-pares van Biton, en dat alleen maar om de dierentuin te zien. En in Oostenrijk heb ik kunnen snowboarden tot ik erbij neerviel. Had ik al gemeld dat we naar Parijs geweest zijn?

Oh, en Wacken natuurlijk, wat de kroon was op ons jaar als rockster. Pure inspiratie.

Daarnaast genoot ik met volle teugen van de weinige,

doch plezante, uitspattingen die het bestuursschap met zich meebrengt. Champagnebrunches (vooruit, dat was twee keer, en uit eigen zak betaald), verzegelde brieven (okee, één keer, maar wel geadresseerd aan Argus) en wekelijks buitenshuis eten (voor het gemak vergeten we dat dat bij de Burger King was, omdat dat dichtbij het secretariaat ligt). En ik kan niet voor de rest van het bestuur spreken, maar mijn seksleven liet niets te wensen over het afgelopen jaar.

Dit was het vetste jaar van mijn leven tot nu toe en ik vond het supertof dat jullie erbij waren. Sterker nog, dat jullie het mogelijk gemaakt hebben. Ik hoop dat ik en mijn bestuur jullie ook een goed jaar hebben bezorgd, we hebben ons best gedaan. Daarnaast wens ik het komende bestuur het beste toe, en hoop ik dat ook zij terug Zullen kunnen kijken op hun bestuursjaar met een kleine steek van gemis en trots in hun hart. Rock on, Karpe Noktem!

*Michiel van Lierop,
voorzitter van het zesde
bestuur*

Personificaties van de Dood

Door de geschiedenis heen is de Dood op vele manieren weergegeven als een intelligent, stoffelijk wezen. Het meest typerende voorbeeld is natuurlijk **Magere Hein**. Magere Hein wordt meestal weergegeven als een 'levend' skelet met een zeis, meestal gekleed in een zwarte cape. De zeis gebruikt hij om zijn slachtoffers te 'doden'. Hij kan echter niet direct ingrijpen in iemands leven – er moet een reden zijn waarom iemand doodgaat. Dat kan vanalles zijn: een hartaanval, een ziekte, een ongeluk, een moord. Wanneer zo'n voorval plaatsvindt, verschijnt Hein met zijn zeis om de ziel van de overledene mee te nemen. Op deze 'regel' bestaan uitzonderingen: wanneer iemand ernstig ziek is kan de verschijning van de Dood ervoor zorgen dat iemand stopt te geloven dat hij

of zij zal overleven en daardoor komt te overlijden.

In de Griekse mythologie heette de dood **Thanatos**. Thanatos is de tweelingbroer van Hypnos, de god van de slaap. De dood wordt dan ook vaak omschreven als een 'eeuwige slaap'. Thanatos brengt de doden naar Hades, de Onderwereld, waar de bekende bootsman Charon ze naar de poort vaart. Thanatos is in de Griekse mythologie geen kwaadaardig figuur. De dood is onvermijdelijk. Met andere woorden: hij kan er ook niets aan doen. Mensen gaan nu eenmaal dood en er moet iemand zijn om dat te regelen. *It's a dirty job, but somebody's got to do it.*

In de joods-christelijke mythologie is de Dood wel een kwaadaardig figuur. Hij werd

een kwaadaardige figuur die mensen op gewelddadige wijze om het leven bracht. Deze uitleg werd vooral tijdens de pestepidemieën in de Middel-eeuwen populair, toen mensen massaal overleden aan de zogenoemde Zwarte Dood. Het idee van de Dood als een kwaadaardig wezen is nog altijd populair in de hedendaagse maatschappij. Denk aan de sinistere verschijning van Magere Hein in verscheidene stripboeken van Marvel. Of aan de *Final Destination*-reeks, waar mensen op miraculeuze wijze aan de Dood ontsnappen waarna deze alles op alles zet om ze – op zeer inventieve wijze – alsnog om zeep te helpen.

Binnen de islam is de Dood opnieuw een positief figuur. Sterven betekent namelijk dat de ziel dichter bij haar

schepper komt – reden om blij te zijn dus. De doodsengel, Azra'il, speelt in de islamitische scheppingsleer zelfs een belangrijke rol. Allah stuurt verscheidene engelen naar de Aarde om klei te verzamelen om Adam van te maken, maar de Aarde stuurt deze steeds terug met de boodschap dat Allah niet wil dat zij iets van de Aarde gebruiken om iemand te scheppen die gestraft zal worden. Allah is niet op de hoogte dat Hij de Aarde heeft opgedragen zichzelf dwars te zitten (Allahs wegen zijn ondoorgrondelijk, of in ieder geval ietwat krankelijc) en blijft maar proberen. Uiteindelijk lukt het doodsengel Azra'il wel en wordt Adam geschapen.

[YW]

Memento mori

De dood is niet het meest lichtvoetige thema (het gebrek aan vet op de ribbenkast van Magere Hein buiten beschouwing gelaten) maar dat wil niet zeggen dat het einde des levens niet van een zonnige kant benaderd kan worden. Sterker nog: mysterieen rond de dood wakkeren behalve angst bij velen ook fantasie en speculatie aan. Daarom vroegen wij een aantal KN-leden hoe zij hun 'ideale dood' voor zich zien. Willen ze oud en tevreden zachtjes inslapen of liever alive and kicking te pletter storten in een ravijn? Verrassend onverwacht of zorgvuldig ingepland? Nuchter en rustig of volledig onder invloed? Shane, Judith, Yurre, Chaim en Abel delen hun meest intieme doodswensen.

Shane Bozelie: "In 2020 word ik ter dood veroordeeld

door middel van de guillotine – na mijn tweede poging om de overheid omver te gooien en de dochter van de president te versieren. Omdat de guillotine al honderden jaren buiten gebruik is, moet deze eerst opnieuw gebouwd worden. Als gevolg daarvan zit ik eerst nog drie weken in een gevangenis, waar ik word doodgestoken door de zoon van de president omdat ik zijn zus probeerde te versieren."

Judith van de Sande: "Ik heb er lang over nagedacht, maar eigenlijk heb ik niet echt een spannende ideale dood. Heel burgerlijk wil ik gewoon op ongeveer 85-jarige leeftijd rustig in mijn slaap overlijden. Dat natuurlijk zonder ziekbed en ik wil wel uitgebreid afscheid genomen hebben van mijn familieleden. Het zou het meest ideaal zijn als mijn toekomstige man en ik tegelijkertijd een natuurlijke dood ster-

ven: dan hoeft geen van ons de ander te missen."

Yurre Wieken: "Mijn plotselinge overlijden gebeurt als volgt. Tijdens het koken van de zoveelste overheerlijke maaltijd wil ik mijn pan met sudderend vlees van het vuur halen. Er spettert wat heet vet op mijn arm, waardoor ik in een reflex de pan laat vallen. Vervolgens zie ik dat de melk overkookt. Als ik naar voren stap om hem van het vuur te halen, glijd ik uit over het vet en val ik door het raam naar buiten, in het rubberen zwembad van mijn huisgenoten. Daar overlijd ik door bloedverlies als gevolg van snijwonden. Men houdt het op zelfmoord."

Chaim van Rens: "De ideale dood zie ik als een moment waarop ik nog rustig op mijn leven terug kan kijken. Dan zit ik in een grote leren stoel met een dekentje over mijn benen heen en een

haardvuur voor me. Terwijl ik in het vuur zit te staren rook ik mijn laatste pijp en drink ik nog een glas whisky – niet dat ik zo'n enorme whisky-fan ben, maar het past mooi bij het beeld. Hopelijk kan ik dan nog mijn lieve vrouw nog vaarwel zeggen. Niet spectaculairs dus, maar in mijn optiek de ideale manier."

Abel Planting: "Hoe ik graag zou sterven? Het eerste wat in me opkomt is: 'liever niet', het tweede is een quote uit 'The Dresden files' van Jim Butcher, de hoofdpersonen antwoordt daar op een soortgelijke vraag: 'I want to be stepped on by an elephant while having sex with triple identical twin cheerleaders'.

[SG]

De dood en het meisje

Met een wilde blik en lichtelijk schuimbekend stormt Bert, mijn welgewaardeerde tuinman, de serre in. Na een vijftal minuten van tevergeefs kalmherende woorden en de daaropvolgende vriendschappelijke plens water in zijn gezicht, slaagt hij erin mede te delen wat hem is overkomen. "De dood! Ik zag de dood bij het rozenperk! Hij komt me halen! Laat me snel vertrekken, naar Amsterdam, Groningen, het maakt me niet uit, weg van hier!" De paniek in zijn ogen vertoont een gelukzalig diminuendo wanneer ik hem ervan op de hoogte stel dat de man met de zeis een afspraak met mij heeft - al is hij aan de late kant -, en neemt weer toe als ik de ontstelde hovenier verzoek om mijn bezoek naar het gastenverblijf te leiden.

Verrassend stil loopt Magere Hein, iets wat je niet verwacht met al die botten. Ik had me een soort xylofoongeluid voorgesteld bij elke stap, maar ik hoor slechts het ruisen van zijn gewaad wanneer hij neerzijgt in een fauteuil.

Kan ik uw zeis aannemen, mijnheer Hein?

"Graag, dank u."

Vertwijfeld sta ik vervolgens met een zeis in mijn handen, een werktuig waarvoor mijn woning niet is toegerust het op te bergen.

"Hangt u hem maar aan de kapstok hoor, dat doe ik thuis ook."

Blijkbaar is de kapstok van mijn gast van een wat robuuster makelij, want werkelijk ieder haakje wordt afgesneden door het scherpe blad. Na het fantaseren over de mogelijkheden voor de lelijke gemeentekunst in mijn straat, besluit ik het ding maar op de grond te leggen. Bij het opstaan valt mijn oog op de gangklok en er schiet me iets te binnen.

Ik hoop dat deze vraag niet onbeleefd overkomt. U hebt altijd een zandloper

bij u, hoe is het mogelijk dat u laat bent?

"Jongedame, ik ben juist vroeg. Véél te vroeg, namelijk..." Met knokige vingers... nee -met zijn knoken grabbelt hij in zijn binnenzak voor een zandloper. Hij bestudeert het halfvolle (of halflege?) glasje. "Kijk eens aan. U hebt in ieder geval nog tijd om het interview te laten redigeren, ha, ha." Op mijn half beledigde, half verontruste blik zet hij de rest van mijn leven op tafel, haalt het dopje van de zandloper af en strooit mijn kostbare resterende ademtochten uit over het blad. Ik slaak een kreet, de dood laat een (vrij clichématische, denk ik later) holle lach horen, maar ik sta nog steeds in het gastenverblijf, met hartkloppingen en wel.

Maar...ik leef nog. Hoe is het mogelijk?

"Is het niet geweldig? 't Is een cadeautje van mijn vrouw, zij gaf mij voor mijn verjaardag een zandlopervormig peper-en zoutstel. Ik heb er al veel mensen mee gefopt!"

U bent humoristisch ingesteld.

"Het mooiste was toen een man zó van mijn mopje schrok dat hij terstond een hartaanval kreeg. Gelukkig was ik in de buurt."

U lijkt wel voorkennis te hebben gehad. Enfin, wat ik mij al langer afvroeg: u bent de personificatie van de dood. Waarom hebben wij geen personificatie van het leven?

"Daar zegt u iets. Een vraag die alleen tot meer vragen leidt. Als de personificatie van het leven bestond, zou ik hem dan kunnen doden? En zou hij daarna dood blijven, of weer tot leven komen? En welke vorm zou de personificatie van het leven dan aan moeten nemen? Een ooievaar, een ei? Nee, geen pratende ooievaar en geen wandelend ei natuurlijk, die zouden belachelijk zijn. Daarom zullen ze vast niet bestaan, me dunkt."

Als we toch wijsgerig bezig zijn, wat vindt u van de uitspraak "Dat wat mij niet doodt, maakt mij sterker?"

Nonsense. Dat wat iemand doodt ben ik. Dat wat iemand niet te doodt ben ik óók.

Als iemand niet is gedood heb ik slordig werk afgeleverd. Dan zal ik de volgende keer zeker beter mijn best doen. De werkelijke uitspraak is dan ook "Dat wat mij niet doodt, maakt mij sterker af."

Over naar ethiek. In de Bijbel staat: Gij zult niet doden. Hoe denkt u over moord?

Ik heb er meestal niet zoveel problemen mee, maar de winter komt eraan. Met de vele natuurlijke sterfgevallen en de zelfmoordenaars rond de kerstdag draai ik overuren. Ik stel voor om het artikel te wijzigen in: 'Gij zult niet doden in de winter'.

Om met een voor ons mensen positieve vraag te eindigen: worden geliefden herenigd in de dood?

"Pfff...als ze elkaar kunnen vinden. Er zijn er nogal wat mensen overleden de afgelopen millennia."

Voorzichtig haal ik de zeis en overhandig hem aan de Dood. Ik twijfel. Er is één vraag die het afgelopen halfuur voortdurend op mijn lippen brandde, één vraag die ik niet durf te stellen.

Mijnheer Hein?

"Ja?"

Ik twijfel. Maar dit is werkelijk de enige persoon die het ware antwoord kan verschaffen. Is het beter te weten dan niet te weten?

Ik vroeg mij af...ehm... Waar is vraag tien gebleven?

"Gecremeerd. Het is wat hij wilde."

Met een beetje pijn in het hart, deels omdat ik de man met de zeis wel mag, deels om de inhoud van de opmerking, zeg ik: tot weerziens. De dood zegt: het doet me verdriet om nu al afscheid te nemen. Dan grinnikt hij even. En reclameert met zijn holle stem: *Partir, c'est mourir un peu.*

[MB]

Nachtelijke ritmes

Het zijn omstreden begrippen, 'dagmensen', 'nachtmensen', 'ochtendmensen' en 'avondmensen'. Ze suggereren een categorisering van levensstijlen en van levensritmes. Een kantoorbaan floreert bij het zogenaamde dagritme, een barman/vrouw is gebaat bij het tegenovergestelde: het nachtritme.

Het uitgaansleven begint meestal pas na middernacht en gaat soms door tot de ochtendglinstering. Een zin die in dance-muziek vaker terugkomt, of variaties hierop, is *till the break of dawn*. Het credo voor een nachtbraker.

Het nachtleven wordt in verhalen en mythes vaak

als iets engs en akeligs afgebeeld. Vampieren en weerwollen spelen een hoofdrol in de nacht. Het nachtleven heeft ook iets tegennatuurlijks, zeker toen gloeilampen nog niet waren uitgevonden. Om dan met alleen kaarsen of olielampen op te blijven, deed pijn aan de ogen. En toen waren de wegen ook nog niet verlicht, dus je verkeerde al snel in een doolhof van duisternis.

Panta rhei (alles vloeit en beweegt) is de stelling van de Griek Heraclitus (540-480 v. Chr.). En dan niet zo maar bewegingen, ritmische welteverstaan. Hieruit is de chronobiologie ontstaan, de wetenschappelijke discipline die zich bezighoudt met het

bestuderen en opsporen van ritmen in de natuur, bij levende wezens. Ook bij ons, mensen, is ritme van zeer groot belang. Kijk maar naar ons hart; zodra er afwijkingen zijn in het regelmatige kloppen, is er sprake van hartritmestoornis. Ook onze lichaamstemperatuur kent een ritme. En ons DNA bepaalt het ritme van onze cellen.

In de Wundangbergen in China zijn verschillende scholen die zich bezighouden met vechtkunst. De leerlingen gaan soms 's nachts in het licht van de volle maan mediteren. Volgens de shaolin monniken verbetert dit hun concentratie en beheersing van de technieken

die ze leren. Ook zij "plukken de nacht".

De nacht plukken, wat houdt het nou eigenlijk precies in? Er zijn mensen die zich nou eenmaal tegen de avond pas echt fit gaan voelen en overdag een beetje in een sluimer rondlopen. Van de nacht met volle potentie genieten; of het nou gebeurt door te picknicken, te dansen, spelletjes te doen, flink te zuipen, je knetterstoned te bloweren, een goed gesprek te voeren, je favoriete instrument te bespelen of gedichten voor te dragen. 's Nachts krijgt het toch een andere, misschien wel diepere dimensie....

[NN]

Karpe Noktem doet Uden – Zomerweekend 2010

In de eerste dagen van oktober waagden dertig Karpe Noktemleden zich weer eens aan datgene wat onvergetelijk heet te zijn, maar doorgaans – niet zelden door alcoholische invloed – toch deels in de vergetelheid dreigt te verdwijnen. Ik heb het natuurlijk over het zomerweekend. Zodat zij die te beneveld waren om iets mee te krijgen en zij die niet meegingen (de sukkels) ook de sfeer kunnen proeven is er een verslag opgesteld van 48 uur in het onvolprezen Uden.

Na een reis met vele omzwervingen via trein, bus en benenwagen bevonden wij ons op het platteland, in een boerderijachtig gebouw ingericht als verblijf voor avontuurlijke groepen als wijnself. Toen wij aankwamen was het alweer etenstijd, dus werden wij door de WeekendCie verwelkomd met een bord warme pasta met spek en spinaziesaus waarin kruidenboter verwerkt was. Na deze heerlijkheden wachtte ons nog een toetje met yoghurt en vla (van dit laatste hielden enkele zui-

delijke leden vol dat het geen vla was maar pudding).

Vervolgens waagden de weekendgangers zich aan de verscheidene spelletjes die op de lokatie gereed stonden, van Machiavelli tot poker en de Grote Dalmuti. Met deze spelletjes en een aanzienlijke hoeveelheid drank vermaakten wij ons tot in de (zeer) late uurtjes. Daarna verplaatste de massa zich richting slaapzaal om liggend op meegebrachte matjes en luchtbedden, een oud matras wat nog op zolder lag en andere geïmproviseerde bedden enigszins bij te tanken.

De volgende dag vermaakte de WeekendCie de brakke KN'ers met diverse gezellige workshops: theater, waar menig lid werd verleid tot bizarre teksten en capriolen, en het maken van sokpoppen. De sokpoppen, variërend van abstracte draken tot Geert Wilders, waren zo'n succes dat zij een plaatsje zullen krijgen op het secretariaat van de Villa. Bij de theaterworkshop werden onder andere scènes

uit bekende sprookjes nagespeeld, steeds sneller en korter wat uiteindelijk leidde tot Roodkapje in 2 seconden.

Op deze dag vond bij de WeekendCie ook een wisseling van de wachtplaats – Anke nam het stokje over van Alette, die het na vele weekenden trouwe dienst voor gezien houdt.

De tweede nacht was opnieuw een gezellige aanleiding, met talloze spelletjes en lekkere versnaperingen. Enkele leden waagden zich ondanks de motregen buiten en trachten een kampvuur op te zetten, waarbij dankbaar gebruik werd gemaakt van de alom aanwezige pallets. Anderen gingen over tot een uitgebreide stoelpartij in de slaapzaal (en nee, dat is geen metafoor voor iets anders).

De volgende ochtend was Moeder Natuur zo vriendelijk om eindelijk eens de zon uitgebreid te laten schijnen op de uitbrakkende weekendgangers. Na wederom een lekker tosti-ontbijt was het tijd voor puinruimen om onze verblijfplaats in enigszins acceptabele staat achter te laten. Vervolgens keerden wij terug naar het goede oude Nijmegen om bij te komen van weer een geweldig Karpe Noktem-weekend!

[YW]

De duiker

Als kind was ik gefascineerd door de kunstobjecten bij het stadszwembad. Ik kende geen enkel ander zwembad dat daaraan deed en bovendien waren het erg gewaagde installaties. Er was een flink aantal mensen dat de tafereelen aanstootgevend vond. (Dit moedigde de directie overgens aan: wanneer er controverse rond een artistiek object bestond moest het immers wel kunst zijn.)

Er stond een glijbaan in de vorm van een man die een vrouw verdrong. Hij stond schuin voorovergebogen, met een ladder in zijn holle rug, en hield haar bij de enkels vast. Kinderen gleden over haar gekromde rug naar beneden, tot ze over haar schouders in het bad plonsden. Het hoofd van de vrouw bleef onder water. Ooit stond er in de krant een reclamefoto van de glijbaan: een paar lachende, naar beneden roetsjende *kids* met het onderschrift "Zwembad De Bron. Plezier voor de hele familie!" Die heb ik daarna nooit meer in die krant of in een ander blad gezien. Een andere omstreden zaak was de afbeelding van de hel die de kunstenaar op de bodem van het zwembad had geschilderd, recht onder de duikplank. Het was een gapende afgrond met duivels en hellevlammen, veilig onder water.

De duiker op startblok vier was de vreemde eend in de morbide bijt. Hij was gemaakt van een materiaal dat levensecht leek: langslopende dames keken dikwijls over hun schouder wanneer zij de verwachte plons misten. Het was niet alleen daarom een merkwaardig beeld. De duiker was bevroren op exact het juiste moment. Zich zojuist van het startblok afgezet hebbend, de spieren nog gespannen, raakten zijn tenen de rand van de verhoging nog nét aan. Zo leek hij te zweven boven het water, elke dag, in weer en wind. Nooit zou hij de verkoeling van het water vinden in de zomer, in de winter leek

hij zich vrijwillig te pletter te duiken op een berijpte bodem. Hoeveel stoere jongens er ook op zijn rug klommen om een sigaretje te roken, nooit brak hij af en nooit sleet zijn vastberaden blik.

Tijdens mijn middelbare schoolperiode kwam ik nog zelden in De Bron, suf als het blijkbaar gevonden werd om in je zwembroek rond te lopen. Toen ik voor het eerst weer chloor rook, was de baard al lang uit mijn keel verdwenen. Onder invloed van Hertog Jan en mijn mentorpapa's Laurens en Wilhelm maakte ik ver na sluitingstijd het peuterbadje onveilig. Wilhelm kon Laurens er nog net van weerhouden om het badje ook onhygiënisch te maken. "Maar zij doen het ook!" protesteerde de derdejaars verongelijkt. Wilhelm sprak hem bestraffend toe met een Latijnse spreuk die ik niet verstand en Laurens hees zijn speedo weer op. Ooit had Wilhelm me toevertrouwd dat hij dat altijd deed om zijn zin door te drukken, omdat Laurens graag de indruk wekte dat hij Latijn sprak, maar het vak, net als ik, nooit gevuld had.

Bij het wedstrijdbad aankomen konden mijn kompanen de wonderlijke kunstuitingen niet geloven. "Dat dit mag! Geniaal! Die kerel verzuipt haar gewoon!" Lachend klommen we de rug van de misdadiger op en gleden het slachtoffer af. Heel de maand augustus was warm geweest en het water had een aangename temperatuur. Loom trokken we een paar baantjes door het wedstrijdbad en deden wie het beste in een rechte lijn kon zwemmen. Ik nam me voor om nooit meer zonder alcohol te gaan baden. Eenmaal bij de startblokken hing daar de duiker, tegelijkertijd sereen en gespannen. Hij zag er spookachtig uit in het maanlicht, alsof ik gelukkig niet zo dom om de twee deze observatie mede te delen. "Wauw." zei Wilhelm, terwijl hij onder het beeld doorzwom. Laurens besloot: "Die brassen we. Voor

op de soos." "Ja?" zei ik onzeker, want vandalisme was nooit mijn sterkste troef geweest, "is dat geen diefstal?" "Het is interactie met het kunstwerk, legde Wilhelm uit. Dat is tegenwoordig heel belangrijk." "Bovendien," voegde Laurens toe, "Van den Hoogenband hier kan wel een wasbeurt gebruiken."

zonken we tot de bodem. Door het plotselinge afbreken van de duiker had ik niet naar adem gehapt voordat ik het water raakte en ik zou niet lang onder kunnen blijven. De kracht ontbrak me om het gevaarte van me af te duwen. Ik keek langs de duiker omhoog naar een donkergris wateroppervlak en bad dat Laurens en Wilhelm de plons gehoord hadden en hun plunderingen zouden staken. Daarna herinner ik me een tijdje niets meer.

Toen ik weer bij bewustzijn kwam hoorde ik Laurens roepen dat ik dood was, maar ik geloof er niets van. Hoe kan het anders zijn dat ik nu, maanden later, nog steeds onder water ben? Elke dag en nacht zwem ik, schijnbaar ongezien. Bovenkomen schijnt niet te lukken. Als ik me eenzaam voel, klamp ik me vast aan een zwemmer die kopje onder gaat. Kinderen zijn het makkelijkst. Maar de laatste twee maanden is het erg rustig geworden hier.

[MB]

Tot mijn grote paniek bleef het beeld niet drijven. Het scheen altijd zo licht, nauwelijks getergd door de zwaartekracht, moeiteloos zwevend boven het bad. Nu, eenmaal in het water, bleek het massief, log, een levensechte reus van honderden kilo's. Samen

Top 5 spectacular celebrity deaths

Een van de vele voordelen van beroemd zijn is dat alles wat je doet van immens belang is. Zo ook doodgaan! Wat nu volgt is een countdown van de top 5 sterfgevallen van beroemdheden die op spectaculaire wijze om het leven kwamen.

#5: "Dimebag" Darrell Abbot

De beroemde gitarist van brute metalact Pantera, die geroemd wordt als één van de meest invloedrijke gitaristen van de moderne metal, werd neergeschoten tijdens een optreden van zijn tweede grote project, Damagedplan. Hij werd op 8 december 2004 beschoten en 5 keer geraakt, waaronder in zijn hoofd. "Dimebag" Darrell stierf op het podium. De schutter, Nathan Bale, werd kort daarna neergeschoten door de politie, na nog verschillende andere bandleden, publiek en crew beschoten te hebben.

Metalfans en -bands van over de gehele wereld betreurden zijn dood. Tientallen nummers en albums, van o.a. Disturbed, Machine Head, Static-X, Black Label Society en Creed, zijn opgedragen aan Darrell en Slayergitarist Kerry King drinkt aan het eind van elk optreden nog altijd een shot "in naam van Darrel".

#4: Prinses Diana

Als enige in de top 5 zonder vermoord te zijn. Althans, als we de complottheorieën even laten voor wat ze zijn. Diana, Princess of Wales, kwam om in een verkeersongeval op 31 augustus 1997 samen met haar toenmalige vriend Dodi Al-Fayed en hun chauffeur Henri Paul.

Ook deze dood veroorzaakte wereldwijd grote schok en uiteraard de nodige complottheorieën. Zo zouden de Britse geheime dienst MI6 en de Britse koninklijke familie

een aandeel hebben gehad in haar dood.

#3: John Lennon

Neergeschoten voor de deur van zijn appartement door fan Mark David Chapman op 8 december 1980. Van de 5 schoten die Chapman vuurde raakten er 4, waarvan 3 zich dwars door Lennon heen boorden. Lennon werd direct afgevoerd naar het ziekenhuis, maar werd doodverklaard zodra hij in de behandelkamer aankwam.

De dood van Lennon zond schokgolven over de hele wereld. Zijn vrouw, Yoko Ono, vroeg de hordes rouwende fans om Lennon te herdenken met 10 minuten stil gebed op 14 december. Meer dan 225.000 fans verzamelden in Central Park, New York, en nog eens 30.000 verzamelden in Liverpool, om gehoord te geven aan het verzoek.

#2: Gaius Julius Caesar

Er zijn maar weinig mensen op de wereld geweest wiens dood een kritieke rol heeft gespeeld bij de vorming van een keizerrijk dat nog honderden jaren zou heersen over Europa. Julius Caesar werd vermoord door een geschatte 66 mensen, met een totaal aan 26 messteken, op de 'Iden van maart' (15 maart, 44 v. Chr.).

Het was de bedoeling dat de dood van de machtigste man van de Romeinse Republiek de macht van de Senaat weer zou herstellen. In plaats daarvan braken er jaren van burgeroorlog uit, die uiteindelijk gewonnen zouden worden door Gaius Octavius Thurinus, de geadopteerde zoon en directe erfgenaam van Julius Caesar, die later bekend zou worden als Keizer Augustus, de eerste Keizer van het Romeinse Rijk. De beroemde

Wijlen John Lennon

quote "Et tu, Brute?" is echter niet van zijn hand, maar van Shakespeare.

#1: John F. Kennedy

Spectaculair was het zeker, de dood van 'JFK'. Op 22 november 1963 in Dallas, Texas, werd de toenmalige president van de V.S. driemaal beschoten door een sluipschutter, Lee Harvey Oswald, wat uiteindelijk resulteerde in een explosie van schedelfragmenten en hersenen zoals we die vooral kennen uit horrorfilms.

De moord is vastgelegd op de zogenaamde 'Zapruder Film' (naar de man die de opname) en de totale waarde van deze film, die niet langer duurt dan 26 (!) seconden wordt geschat op 16 miljoen dollar en is nu in bezit van de National Archives van de V.S. De dood van Kennedy is de bron van talloze complottheo-

riën geweest en verschillende films.

De moord op Kennedy is ook een gebeurtenis waarbij iedereen die ernaar gevraagd wordt zich kan herinneren waar ze waren toen ze het hoorden. Andere gebeurtenissen die dit effect teweeg brachten waren de aanval op Pearl Harbor, de ontploffing van Space Shuttle Challenger en de terroristische aanslagen van 11 september.

Géinteresseerd in meer doden? Zoek ook eens de details op van Crocodile Hunter Steve Irwin (pijlstaartrog), Brandon Lee (per ongeluk doodgeschoten tijdens het filmen 'on set'), Lodewijk de 16e (guillotine) en Socrates (gifbeker).

[ML]

De alternatieve route

Elke editie van Akta Nokturna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nijmegen van een van onze Karpe Noktemleden worden uitgelicht. Samen vormen zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst ophouden. Deze editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favoriete plek van... Floris Vos.

Een van mijn favoriete locaties hier in Nijmegen is het Valkhofmuseum. Natuurlijk zijn er veel andere leuke locaties in Nijmegen (ik houd er bijvoorbeeld ook van om te fietsen, het Ketelwald is een hele mooie fietslocatie, om maar iets te noemen) maar het Valkhofmuseum is ook erg leuk om te bezoeken.

Ongetwijfeld kent iedereen het Valkhofmuseum wel, maar velen zijn er misschien nooit/zelden binnengeweest. Zoals de meeste musea is het

Valkhof een rustgevende plek, waar je op je gemak allerlei bijzondere schilderijen kunt bekijken.

Het Valkhofmuseum bezit enerzijds een hoop artefacten uit de Romeinse tijd (waar ik zelf niet zo heel veel aan vind, maar wat wellicht voor geschiedkundigen wel leuk is) en anderzijds een kunstcollectie, onder andere bestaand uit een aantal landschapsschilderijen en een collectie moderne kunst. Tevens is er een zaal met reusachtige wandtapijten die Griekse mythen uitbeelden, met daarnaast een aantal portretten die verband houden met de Vrede van Nijmegen.

Als ik in de stad ben, en even niets op de agenda heb, maak ik vaak even een wandelingje door het Valkhof. Twee schilderijen in het bijzonder vind ik erg leuk. Om te beginnen: het schilderij van de twee boze schilders. In dit schilderij worden de gebruikelijke rollen als het ware omgedraaid; jij bent het model voor het schilderij en de twee

schilders kijken je boos aan vanachter hun schildersezel. Leuk om voor te poseren. Het lijkt me ook erg leuk om eens een tijd lang toe te kijken hoe andere mensen voor dit schilderij staan. Ik houd er van om woest naar de schilders terug te kijken, al dan niet met opgeheven vuist.

Een ander schilderij dat ik erg mooi vind is 'de ijsmuur' (zelf verzonnen naam). De kou van dit werk is zo intens dat het hele vertrek ermee gevuld wordt, en je als toeschouwer rillend staat te kijken. Het is een doek beschilderd met verschillende tinten wit, en een grote zwarte vlek onderaan, als een soort 'uitgangspunt' waar vanuit je de rest van het schilderij kan bekijken.

Natuurlijk hangen er veel meer leuke schilderijen (het portret van de dikste hotelier van Nederland, de Nijmeegenaar Emile Selbach, bijvoorbeeld), die een bezoek aan het Valkhof de moeite waard maken.

Column

De nasmaak, deel 6: social networking

Eind oktober verschijnt in de Nederlandse bioscopen de film 'The Social Network', een film over het oprichten en tot wasdom komen van de contactenwebpagina Facebook.

Ik ben geen groot filmkenner, maar de naam van de regisseur, Fincher, doet bij mij toch wel een belletje rinkelen.

Op het witte doek wordt oprichter Zuckerberg neergezet als een contactgestoorde, licht autistische maar zeer ambitieuze programmeur die alles op alles wil zetten voor vriendschap en erkenning, met name de erkenning van de fraternities en andere invloedrijke studentencollectieven.

Dat deze man student was op Harvard staat vast. Over de hoeveelheid drama die hij daar teweeg bracht valt echter te twisten. Enfin, het is nu eenmaal eenvoudig om een timide, maar ambitieuze technicus weg te psychologiseren tot een verbitterde manipulator. En de toeschouwer wil ook wat.

In de eerste plaats is de film een sociologisch portret van een Ivy League-universiteit, met als premissie dat slagen in het leven gebaseerd is op waar je staat in de hiërarchie. Harvard karakteriseert zich door haar exclusieve, soms zelfs geheime genootschappen waar alle grote bankiers en politici ooit lid van waren – of dat nog steeds zijn. In de kleine elites van hoogopgeleiden geldt: wie je kent, is wie je bent.

Daar dergelijke genootschappen in de praktijk voornamelijk de schijn ophouden naar de buitenwereld is evident. Exclusiviteit en geslotenheid zijn een ietwat lege manier om je te verheffen boven de menigte. Bovendien, en dat geldt evenzo voor Nijmegen als voor Boston: als je het traditionele studentenleven ontdoet van haar jasje dasje, haar pledges en haar hiërarchieën, blijft er niets over dan verenigd bier drinken.

De ironie van 'The Social Network' ligt er dan ook dik bovenop. Facebook, sinds een aantal jaar een schier exponentieel groeiend sociaal netwerk, biedt aan alle internetgebruikers een nieuw perspectief, namelijk een manier om jezelf te disantieren van de anonieme massa die het internet heet. Ongelijkheid introduceren in een medium dat in beginsel gebaseerd is op anonimitet – precies datgene dat de jonge Zuckerberg in de film vreesde en verachtte is het middel geworden van zijn persoonlijke succes.

Het internet is al lang niet zo anonym meer als men ons wil doen geloven.

[RS]

De commissies van Karpe Noktem

BarocCo

In een wereld die steeds verandert en steeds een beetje meer verloren gaat is de BarocCo een team van enthousiaste amateurontdekkingsreizigers die continu op zoek zijn naar historische, kunstzinnige en architectonische schatten, in de hoop deze te kunnen delen met de vereniging waar zij van houden. De BarocCo neemt je mee naar de werken van Van Gogh, onder de spitsbogen van de Dom, en door de krochten van Neerlands musea. Maar ook zal de BarocCo je vermaken, ontroeren en verrijken met films van over de hele wereld, eens iedere maancyclus.

Voel ook jij je een culturele of historische avonturier? Kijk dan op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/barocco/> en sluit je aan!

Michiel van Lierop, hoofd BarocCo

DeLiCo

De DeLiCo is de commissie binnen Karpe Noktem die zich bezighoudt met het geschreven en gesproken woord. Wij uiten deze interesse door middel van het organiseren van bijvoorbeeld poëtische thema-avonden, lezingen, debatwedstrijden en zo nu en dan een literair getinte excursie.

Activiteiten van de DeLiCo Adagen je uit op een fijnzinnige en creatieve manier en zetten je niet zelden aan het denken. Wij geloven dat iedereen mee kan doen aan debatteren, schrijven, dichten en spreken: het geschreven en gesproken woord is van ons allemaal!

Wil je lid worden van de DeLiCo? Kijk dan op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/delico/> om een mailtje te sturen en je wordt uitgenodigd voor een vergadering!

Rik Sprenkels, hoofd DeliCo

LANs

Als subcommissie van de Spelletjescommissie houden wij ons bezig met het organiseren van LAN-party's. Sinds de oprichting vorig jaar hebben we drie LANs georganiseerd, en we mikken erop elk half jaar zo'n twintig mensen bij elkaar te krijgen. Tot nu toe is dat gelukt en was het altijd heel erg gezellig! Onze LANs draaien meer om het plezier dan om hardcore first-person-shooters spelen; over het algemeen worden spellen als GTA2 meer gespeeld dan spellen als Counter-Strike Source. Vind je het leuk om ook een keer te komen, hou dan de agenda in de gaten!

Sjors Gielen, hoofd LANs

Introductie Kommissie (IK)

Als een van de jongste commissies, is de Introductie Kommissie, ook wel IK genoemd, toch een van de belangrijkere Cie's binnen Karpe Noktem. Wij zijn, zoals de naam al doet vermoeden, de commissie die de introductie voorbereidt. Heb je zin om leuke en ludieke activiteiten te verzinnen en uit te voeren, of deel je liever koffie uit aan dorstige en vermoeide intro-kindjes. Dan is deze commissie iets voor jou. Hoewel de volgende intro nog even op zich laat wachten, en we pas weer in april actief gaan worden, kun je natuurlijk altijd contact met ons opnemen als je geïnteresseerd bent.

Stan Beekmans, hoofd IK

Integracie

Nu onze toffe vereniging zo aan het groeien is, is de kans groot dat nieuwe leden verdwalen in het enorme activiteitenaanbod, de grote hoeveelheid commissies en gigantische aantallen leden. Om dit tegen te gaan is de Integracie opgericht. De Integracie zal door middel van leuke activiteiten ervoor

zorgen dat nieuwe leden zich volledig thuis gaan voelen binnen de vereniging. Wil je ook meedenken over activiteiten die de integratie van nieuwe leden binnen onze vereniging bevordert, dan is de IntegraCie misschien iets voor jou. Deze commissie dient tevens als leerplek voor mensen die nog weinig ervaring hebben met commissies, laat je dus niet tegenhouden en vraag snel om meer informatie.

Stan Beekmans, hoofd Integracie

BarBeCo

De BarBeCo is een commissie die zich bezighoudt met het organiseren van barbecues binnen Karpe Noktem. Zo is onze prachtige commissie verantwoordelijk voor activiteiten als de 'Strandbbq', de 'Oktoberfestbbq', de 'Midwinterbbq' en andere leuke barbecues gedurende het jaar. Als echte Karpe Noktemhippies zetten wij ons in om leuke en lekkere barbecues te organiseren met verantwoord vlees van onze vaste biologische slager 'Sjek Floor' en voor de vegetariërs onder ons wordt ook altijd wat geregeld!

Kortom, houd die agenda in de gaten!

Bart Groenenberg, hoofd BarBeCo

FeestCie

Dom door het jaar heen verschillende feesten te organiseren. Hieronder vallen o.a. Karpe Rockt'ems, bandjesavonden, het RAG-feest, de Extreme Playbackshow, het Kerstgala en het Eindfeest. De FeestCie onderhoudt contact met andere commissies, zoals de BarCo, de DisCo en de ProCo. Daarnaast heeft de FeestCie een eigen vrijwilligersteam, de FUC (Feest Uitvoerende Commissie). Heb je geen zin een feest te organiseren, maar wel om af en toe

eens te helpen met de garderobe of met de entree, dan kan je bij de FUC terecht.

Felix Janssen, hoofd FeestCie

DisCo

De DisCo regelt de muziek op alle feesten en borrels. De DisCo bestaan uit DJ's en DJ's in opleiding (de draai). Daarnaast is er een groepje DJ's dat aanspreekpunt is en coördineert. Met de luxe DJ-apparatuur maakt de DisCo elk feest compleet!

Felix Janssen, hoofd DisCo

MusiCie

Van jamsessie tot karaokeavond, van symposium tot muziekquiz, de kersverse MusiCie vult de agenda met activiteiten voor musici en muziekliefhebbers. Ook proberen we alle gouden keeltjes, guitar heroes en andere muzikale talenten binnen Karpe Noktem te verbinden met een database, op basis waarvan we muzikale matches proberen te vinden. De MusiCie is altijd op zoek naar gekke ideeën en nieuwe talenten, dus spreek ons gerust aan!

Annemiek Arfman, hoofd MusiCie

Deutsche Aktivitäten Kommission

De DAK is een nieuwe commissie die zich richt op leuke en grappige activiteiten rondom Duitsland, en het Duitstalig gebied. We zijn vooral opgericht, om de organisatie van de oktoberfestborrel soepel te laten verlopen. Maar onze activiteiten bestaan ook uit uitstapjes naar Kleve, een nasynchroniseerde wedstrijd, en de komende winter staat ook een glühwein- en wienermelangeborrel op het programma.

Als je een hart hebt voor onze oosterburen, of als je van braadworst en Duits bier houdt, houd dan onze activiteiten goed in de gaten!

September - November 2010, Akta Nokturna

In onze commissie zitten op dit moment twee native speakers en een studente Duits, maar ook als je steenkolenduits, of helemaal geen Duits, spreekt, ben je van harte welkom als commissielid.

Wiekie Stouten, hoofd DAK

Fotocie

Als je hier en daar een flits ziet op een activiteit, dan zijn wij het! FotoCie verzorgt al het beeldmateriaal voor onze vereniging ([www.karpenoktem.nl/fotos](http://karpenoktem.nl/fotos)). Ook organiseren we soms themaborrels en jaarlijks het inmiddels beruchte Foute Feest samen met de FeestCie.

Wil je ook foto's maken van onze geweldige feesten en activiteiten en helpen met leuke Fotocieactiviteiten, kijk dan op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/fotocie/> of spreek een van onze leden aan op de borrel (zie daarvoor het smoelenboek <http://karpenoktem.nl/smoelen>). Ook hebben we nog hulpfotografen en fotaggers (die namen bij foto's zetten) nodig. Tot slot zijn we nog op zoek naar een nieuw commissiehoofd. Heb je wat ervaring met foto's maken en wellicht met het organiseren van activiteiten? Laat het ons weten!

Marjolijn van Wijck, hoofd FotoCie

Zwarte Aktiviteiten Kommissie

Voor de ware nachtdieren binnen Karpe Noktem, de leden die de duisternis niet schuwen, is er de Zwarte Aktiviteiten Kommissie, kortweg ZAK. Activiteiten van de ZAK kenmerken zich door melancholie, horror en een vreemdstoortigen genoegen dat alleen buiten het daglicht gevonden kan worden. Typische ZAK-aktiviteiten zijn de succesvolle Zwarte Avond, Waas aan de Waal en de Waas in het Woudnacht, waarbij respectievelijk een nacht wordt doorgebracht aan het Waalstrand en in het bos. Ook gaan we naar duistere concerten,

bekijken we horrorfilms en bezoeken we complete horrornachten in de bioscoop. Kun jij het daglicht ook niet verdragen? Kom bij de ZAK! (kijk op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/zak>

Marlies van der Burgh, hoofd ZAK

BarCo

De Barco is de commissie binnen Karpe Noktem die (samen met het bestuur) beslissingen maakt over het assortiment van Karpe Noktem, die regelt dat er mensen achter de bar staan op borrels en feesten en die de nieuwe mensen achter de bar inleert en wegwijs maakt. De Barco geeft leiding aan de Tappers. Onder Tappers vallen de mensen die op feesten en borrels achter de bar staan. Door de vele activiteiten van Karpe Noktem kan de Barco altijd enthousiaste Tappers gebruiken.

Anke Pieck, hoofd BarCo

WeekendCie

Jaarlijks worden er twee (kampeer)weekenden georganiseerd voor Karpe Noktem-leden. Een zomerweekend en een winterweekend. Op deze weekenden worden er samen spelletjes gedaan, workshops gehouden, gezellig samen gegeten, kamproutes gemaakt en natuurlijk bier gedronken. De weekenden lopen uiteen van sneeuwballengevechten, zwaardvechten, sokpop tot theater. De Weekendcie is de commissie binnen Karpe Noktem die zich bezig houdt met het organiseren van deze weekenden.

Anke Pieck, hoofd WeekendCie

Akta Nokturna

Angezien je dit aan het lezen bent ben je ongetwijfeld bekend met de Akta Nokturna, het onvolprezen verenigingsblad van Karpe Noktem. Wij komen regelmatig uit met een spetterende editie vol smeuïge quotes en leuke thema's. Bij iedere editie worden twee leden onder de loep genomen: een voor

de Alternatieve Route, waarbij je iets kunt vertellen over je favoriete stukje Nijmegen, en een voor Leden Doorgelicht, waarmee we je een beetje beter leren kennen. Ook staan er in iedere editie verslagen van leuke KN-activiteiten, bijvoorbeeld onze roemruchte weekenden en nachtpicknicks. Ben jij een aanstormend schrijftalent, vormgever of illustrator? Kijk dan op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/akta>. Wij zijn ook altijd blij met incidentele bijdragen van niet-redactieleden!

Yurre Wieken, hoofdredacteur Akta

ProCo

De belangrijkste taak van de ProCo is de promotie van feesten en activiteiten. Hiervoor kunnen wij bouwen op de Grafici, een team van creatieve zielen voor het ontwerpen van posters en flyers en het Streetteam voor het ophangen en uitdelen hiervan. Daarnaast zoeken wij sponsors en maken we allerlei merchandise zoals T-shirts, stickers, pennen en meer. Denk je dat de ProCo iets voor jou is of wil je leuke KN-meuk? Kijk dan op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/proco/>!

Peter van der Veeken, hoofd ProCo

SportCo

De SportCo houdt zich bezig met het organiseren van sportieve activiteiten. Dat wil zeggen dat we ons inzetten om leden de mogelijkheid te geven om kennis te maken met verschillende vormen van sport en lichamelijke beweging. Basketbal, vechtsporten, apenkooien, en een pooltoernooi zijn slechts een paar voorbeelden van wat er dit jaar gepland staat. Ook het gezamenlijk kijken naar sportwedstrijden krijgt aandacht. Denk bijvoorbeeld aan de jaarlijkse Super Bowl op tv, of een bezoek aan de Nijmegen Devils. Lijkt het je leuk om ons daarin te helpen, of heb je suggesties voor activiteiten, neem dan vooral contact met ons op!

Paul Smits, hoofd SportCo

Grafici

In samenwerking met de ProCo verzorgt de Grafici de ontwerpen voor al het promotioneel drukwerk. Creatievelingen en tekentalenten bundelen binnen deze commissie hun krachten om tot spetterende ontwerpen voor Karpe Noktem te komen. Voor poster-, flyer en T-shirtontwerpen ben je bij ons aan het goede adres. Een keer in de zoveel tijd organiseren de hoofden een creatieve middag. Er worden dan in ontspannen sfeer kennis en ideeën uitgewisseld en leden kunnen samen tot nieuwe ontwerpen komen. Ben jij vaardig met het penseel, potlood of Adobe Photoshop? Spreek een van de hoofden aan op een borrel!

Judith van Stegeren, hoofd Grafici

KNUF

De KNUF bestaat nu net een jaartje en is zich dus ook nog volop aan het ontwikkelen. Het is een commissie met 2 doelen. Als activiteitencommissie proberen wij met leuke, gezellige en nieuwe activiteiten te komen, zoals de PJ-party en verhalenavond. Daarnaast organiseren we ook maatschappelijke acties. Zo bieden we leden de mogelijkheid om op een leuke en gezellige manier aan vrijwilligerswerk te doen. Deze acties variëren van het inpakken van sinterklaascadeautjes tot het meewerken aan een ontwikkelingshulp project voor een dorpje in Sierra Leone.

Zo proberen we voor iedereen het leven wat leuker en kleurrijker te maken.

Aukje van Kolck, hoofd KNUF

Voor nog meer leuke commissies, kijk op <http://karpenoktem.nl/smoelen/groep/comms/>.

Leden doorgelicht

Met deze keer... Tijn Cox

1. Gij zult niet... Tegen PLUR (Peace Love Unity Respect) ingaan.

2. Wat is jouw vraag aan magere Hein?

Waarom heb jij mij op deze manier laten doodgaan?

3. Hoe ziet het hernaams eruit?

Planken vol met whisky, Ierse zuipliedjes, goed en voldoende eten en mooie dames (vooral aardig).

4. Liever dood dan?

Samen met de twee SGP-Kamerleden in een kamer zitten.

5. Liever broodje poep dan?

Broodje diarree.

6. Hoe zit jouw kist eruit? SGroot en lichtgevend als glowsticks.

7. Wie zou jij onder de guillotine willen zien? Balkende omdat het een enorme hypocriete draaikont is.

8. Hoe zou jij je zwarte gewaad en zeis pimpfen? Met glowsticks.

9. Mooiste liedje rond de dood Amazing Grace door André Rieu

10. Waar is vraag 10 gebleven?

Hij is verdwaald in de zevende cirkel van de hel.

11. Op wie zijn graf heb jij laatst nog gedanst?

Henry Ford, Hij was een grotere antisemiet dan Hitler. Hij vond ook dat Hitler goed bezig was.

12. Wil jij onsterfelijk zijn?

Nee, nijs is meer nieuw of spannend. Ik wil ook niet oneindig lang in een rolstoel zitten zoals mijn oma.

13. Wie draait zich er in zijn graf om door jouw uitspraak?

Mijn opa, door te zeggen dat ik Heineken smerig bocht vond, hij was bierproever bij Heineken.

14. Teken jezelf.

Stille schaduw

Ongezien

Voortflitsend

Door smalle straten en steegjes

Dans in het donker

Over de stenen weg

Haar

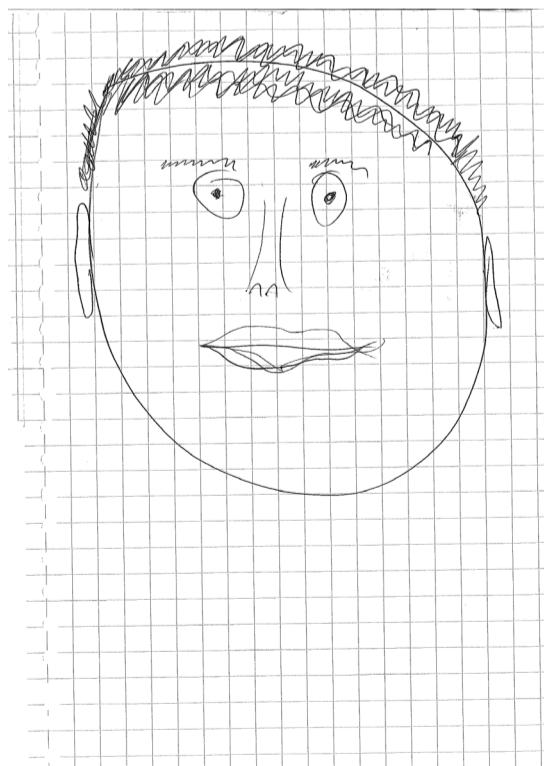
Nog meer nachtelijks

Als een nocturne

Klinkend in zwarte lucht

Melancholisch en zuiver

[NN]

Quotes

Remco (kijkt tijdens de bestuursvergadering verward op): "Oh, sorry. Ik was pinguins aan het kijken..."

Marlies: "Bram, zet je worm eens uit."

Bram B.: "Nee! Mijn worm zaait dood en verderf!"

Bart G.: "O, wat een leuk hondje, ik wil er mijn kont mee afvegen!"

Michiel (tegen Bas): "Wil je anders geswaffeld geworden door je entrecôte voor je hem in je mond stopt?"

Bas: "Ik stop liever jou in m'n mond... nee, wacht..."

Bas (bedenkt zich wat hij eigenlijk wilde zeggen): "Ik lik liever jouw wc-bril dan je toetsenbord!"

Annemiek (terwijl ze aan het sms'en is): "Hoe kan het nou dat mijn telefoon "zaad" wil neerzetten?"

Yurre: "Dat hangt ervan af welke woorden je vaak gebruikt."

Chris: "Ik had nooit gedacht dat ik het met een man zou doen. Toen zag ik David Bowie..."

Iris: "Wie staat er open voor nieuwe ervaringen?"

Manuel: "Ja, kom maar mee naar boven!"

Michiel (tegen Myrthe, Robin, Antal en Daan): "De orgie is afgelopen. Antal wil slapen en jullie trekken geen kleren uit. Ik ben pleite!"

Annemiek: (over *Dora the Explorer*): "Ik doe dat ook altijd na seks. Het lukte, het lukte! Yes, we did it."

Carlien (*tijdens haar afscheidsfeest*): "Kijk, ik heb Jille in mijn bed gekregen!"

Shane: "Ik vind het niet fijn om bespetterd te worden!"

Steef: "Dat lieg je!"

Antal: "Daan, houd je sappen bij je!"

Loesje vertelt waar de wc is: "Bij die deur daar moet je de muur door."

Judith v.d. S.: "Ik wil wel in de WelCom. Ik ben lief en niet zwart."

Ovum Novum-promotor: "Wij hebben geen ontgroening. Wij hebben een soort van introductie. Achteraf kun je daar om lachen."

Mentor over Judith B.: "Zij is echt heel goed in martelacties."

Mentor 2: "Dat geloof ik graag, ik heb haar zien dansen!"

Bente: "Ik kan de muziek niet horen bij deze temperatuur!"

Judith v. S.: "Ik heb een bonsaiboompje en hij heet Henk."

Annemiek: "Je weet dat bonsaiboomjes worden gemarteld als ze jong zijn?"

Bente: "Ik ruik iets eetbaars."

Yurre: "Dat zijn kinderen."

Michiel (roeft de lijfspreuk van BarBeCo in het leven): "Interesseert me geen zier, ik wil dood dier!"

Op het weekendkamp wordt de barbecue schoongemaakt.

Daan: "Ik ga de plaat poetsen!" (& rent weg).

Bram W.: "Willen jullie een doos hebben?"

Chaim: "Nee, we hebben Bente en Robin al."

Mike K. heeft een stempel op zijn tepel.

Rik S.: "Ik wil er ook een!"

Mike: "In de natuurkunde is symmetrie heel belangrijk."

Aukje stempelt Mikes andere tepel.

Rik: "Nu wil ik er geen meer."

Jesper W.: "Een grote mond ook nog!"

Olivier: "Dan kan er meer in!"

Yurre: "Ze is te jong voor jou."

Thomas: "Hoezo? Is ze drie?"

Ids: "Ik heb heel flexibele vingers. Er heeft nog nooit iemand over geklaagd!"

Robin (verontwaardigd): "Ik heb buikhaar, geen baardhaar!"

Yurre: "Ik weet niet zo goed wat ik moet antwoorden als vrouwen zeggen dat ze hun toverstok willen laten zien..."

Daan: "Moskou is de mooiste stad waar ik ooit geweest ben. Iedereen is daar mooi en rijk."

Manuel: "Behalve jij."

Yurre: "Arabieren houden van billen, in mijn ervaring."

Erratum: in Akta 19 stond een quote die van Bente zou zijn. Het betrof echter Sara.

Fotoaktiviteiten

Maandag 18 oktober - Commissieborrel

Ben jij nieuwsgierig welke commissies onze vereniging draaiende houden? Zoek jij nog een (extra?) commissie om invulling te geven aan jouw studententijd?

Op deze borrel presenteren onze commissies zich en geven ze aan of ze nog nieuwe leden zoeken! Kom gezellig vanaf de bar kijken naar de commissies en geniet van een biertje en het enthousiasme!

Tijd: 21.00

Locatie: De kelder in de Villa van Schaeck

Donderdag 21 oktober - Fout feest

Na het ongeëvenaarde succes van vorig jaar is dit jaar het foute feest weer terug! De FotoCie staat weer klaar om de meest foute, ordinaire, vreemde, extreme, ouderwetse, kinderachtige of roze outfits vast te leggen. Om ons helemaal te doordringen van fouteheid hebben we speciaal Breezers en Flugel in huis gehaald. Neem al je vriendjes en vriendinnetjes mee zodat we er ook dit jaar weer een groot feest van kunnen maken!

Locatie: De grote zaal van de Villa van Schaeck

Aanvang: 21.30

Entree: Leden gratis, externen: € 2,-

Vrijdag 22 oktober - Cubaanse avond

Langzaam worden de verwarmingen aangedraaid en de winterjassen uit de kast getrokken. Om er voor te zorgen dat we niet met zijn allen bibberend en verregend in een herfstdip terechtkomen presenteert de MusiCie een Cubaanse avond. Luister op deze subtropische vrijdag lekker naar Cubaanse muziek en laat je onderdompelen in de Cubaanse cultuur, onder het genot van een Cuba Libre of een Mojito!

Aanvang: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Vrijdag 22 oktober - Zusjesfeest De Bolk

Vandaag viert ons (aspirant) zusje D.S.V. Nieuwe Delft a.k.a. De Bolk haar Dies en hierbij zijn alle zusjesverenigingen welkom! Dus komt allen in grote getalen meevierend dat zij 50 jaar bestaan en er nog 50 tegenaan gaan gooien. Er is ook gelegenheid om mee te eten van te voren. Wil je mee-eeten of meer informatie? Stuur dan even een mailtje naar Bente.

Tijd: 22.00

Locatie: De Bolk, Buitewatersloot 1-3 te Delft

Maandag 25 oktober - Keldervragen

"Keldervragen"? Dat klinkt als een obscuur stukje Karpe Noktem..

Verwacht jij duistere praktijken van het bestuur? Kom ook naar de kelder en stel ze de vragen waarvan jij denkt dat ze alleen ondergronds beantwoord zullen worden!

Keldervragen biedt je de mogelijkheid vragen te stellen, opmerkingen te kunnen geven en suggesties aan het bestuur te doen. Tijdens de keldervragen kan het bestuur ook advies vragen over discutabele punten of wanneer het er zelf niet uit komt.

Begin: 19.30; Kelder open: 19.15

Locatie: Raad eens ;)